د

خوشحال خان خټک

د څلوريزو غورچاڼ

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته يو طلسم يې، بې اعتباره

له خاكه، باده، له آبه، ناره

اول هم هېڅ وې، بيا به هم هېڅ شې

په ځان خبر شه، د خداى د پاره

تيرا مې وليده، راغلم تر سواته

پښتون مې وليد، دا لوى لوى ذاته

عقل همت مې، د چا نه وليد

په بېرته راغلم، ناست يم ملا ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرته غره ولاړ يې، په باد مغروره

حباب ته گوره، بلا دې دوره

نيستي هستي يې، فنا کېدل دي

واړه ستا چار ده، درته حضوره

چې په کې لوی شي، بې مصلحته

خونه خالي شي، له برکته

تر بد بخت زويه، نېکبخته لور ښه

فرزند دې نه وي، بې سعادته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د شیخیه، نمط لرینه

شیخي دې کاندي، په ډیره سپینه

ځواني به ولې، ابته ځینه

ښه مخ دې ګوري، شراب دې څښینه

څو تجربه نه کړې، خپل زویه، ورونه

هومره د دیو، په کار مه مونه (مونل = ویاړل)

زویه هغه دی، چې ځان څرګند کا

ګنه بهتر دی له زویه، لونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو چې توانېږې، هومره نافع اوسه

تل تل د نېکو د خصلت واضع اوسه

سود یې تر جود تر کرم د پاسه دی

د خدای د پاره متواضع اوسه

څومره دې خوا ده، وما ته ډکه

چې تشوې یې، په ما فلکه

هم دې پیري کړه، په ما تعیینه

هم دې مېرخې کړه، د مغول رالکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حيران يم پاکه، پروردگاره

تا چې پيدا کړل، دا دواړه داره

محتاج هېڅ نه يې، د څه د پاره

دا هومره نقش، هومره نګاره

خپله خبره، ده مرغلره

بې فکره مه وايه، خپله خبره

پند مې په ياد لره، که مې نېکخواه ګڼې

څو چې توانېږې، خبره نغره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره حیرانه، بني آدمه

په هېڅ غمجنه، په هېڅ بې غمه

خاندي، وژاړي، وژاړي، خاندي

دا چار دي تل وي، له عمره سمه

خواره حیرانه، بني آدمه

چې دي خمیر دی، خاورې له غمه

یو دم که وخاندې، په دا دنیا کې

بیا دي ژړا وي، په څو څو دمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چا چې ډک وي، زړګی له رازه

که په ويل يې، نه کا خوله وازه

يا يې له خولې نه، څه بوی روان شي

يا به يې رنګ وي، د مخ غمازه

د خپل غليم سره، په توره جنګ کړه

نه چې ښکنځلې، د ښځو رنګ کړه

پرهار په زړونو، د ژبې مه ږده

د نامردی، له کاره ننګ کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو خبره ده، په هر چا فرضه

درته به وکړم، پوره دوه عرضه

د بدخواه ومنه، د ښځو مه منه

له مرګه مه تښته، تښته له قرضه

د کوب و چوب دی، دا څو اقوامه

اوله عورته، واوره اې خامه

آسونه، خرونه، مریونه، وورکي

بل رعیت دی، په دا تمامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مرد چې نه وي، لمن خيرنه

پاک وي په ژبه، پاک وي په ژمنه

که زر بلا وي، اندوه دې نه کا

فرښتې به واړوي، بلا له ده نه

د ملوکانو د قرب بامونه

لوړ دي پرې مه خېژه، په ډېر ګامونه

که ناګهانه، ورځنې ورغړې

روغ به بيا نه مومې، خپل اندامونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه ښېګڼه، د ونو ګوره

خپل ځان په نمر کا، بل کا تر سیوره

په سنګ یې ووله، مېوه درواچوي

خصلت له ونې، واخله اې وروره

سخا په هر چا، په خپلو لا ښه ده

په ښو ویلو، ژبه ګویا ښه ده

د ښو دلبرو، سره خندا ښه ده

خوشحال خټک ته، دنیا په دا ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار ته بويه، دا يو څو خيزه

چې مېړنی وي، زما عزيزه

داد و دهش لري، دين و دانش لري

نه بې راستی وي، نه بې تميزه

ښځه چې ځوانه ده، هومره صحت ده

څو چې زړه ده، هومره زحمت ده

اولاد چې بد راوړي، مېرمن مه وينه

اولاد چې ښه راوړي، وينځه نعمت ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه چې خلاصه وي، له هره عیبه

زړه یې خالي وي، له مکره، ریبه

په مصلحت به یې، چېرته بیا مومې

مګر پیدا شي، چېرته له غیبه

غضب ملوک لره، دروغ ملا لره

بخل غني لره، فحش نسأ لره

دا څلور توکه، هرګوره بد دي

فکر چې راغی، په زړه کې ما لره

(c) ketabton.com: The Digital Library

که راست ګويي لري، پاکه عفيفه ده

که زرخريده ده، په ذات شريفه ده

که لور د پير ده، که دا يې نه وي

بده، کثيفه ده، ګنده، خفيفه ده

که سروري غواړې، د هرچا ورونی شه

پرده پوشي کوه، لکه پړونی شه

که بد ګفتار دی، که بدکردار دی

چې عذرخواه شي، اواره کړونی شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که سروري غواړي، اواره کړونی شه

پاره دوزي کوه، نه پاره کړونی شه

چې بد له تا وکا، په څرخ یې وسپاره

ته یې وکار ته، نندراه کړونی شه

که عقل ورک شي، له دې جهانه

هېڅ پاتې نه شي، اې زما جانه

هېڅوک به نه وايي چې زه نادان یم

هریو به ښه ګڼي، ځان له لقمانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مرد یې مه پرېږده مردي له دسته

مرد دی د پاسه، ښځه ده پسته

مرد چې تر ښځې، پورې زبون شي

مردي یې نیست شوه، ښځه شوه هسته

که هر څو ښه ده، چې تېرېدونې ده

دنیا په پچه، نه پیرېدونې ده

که ښه کړې، ښه کړه، که بد کړې، بد کړه

کرده د هېچا، نه هېرېدونې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بدې اوسپنې، کړه توره سازه

په غوڅول شي، بیا بد آوازه

که یې په مشکو، په عنبر کې ځای کړې

بدبوی به بیا ځي، له بده پیازه

له تا چې بیم کا، ورځنې بیم کړه

مه یې محروم کړه، مه یې ندیم کړه

په زور که هر څو، د ده د پاسه یې

حذر ترې بویه، کار د حکیم کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهر نېکانو سره جاوید لره

تل زړه له دویو سره سفید لره

بدان که هر څو لایق د بدو وي

نه چې یکلخت يې محروم نومید لره

نېکان عزیز دي، له خپله رویه

ښه کړه له بدو سره خوش خویه

په باغ کې هره ونه اوبه مومي

تروه ترخه وي، خوره خوشبویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وفا ترې مه غواړه، دا دوه درې څیزه

چې بې وفا دي، زما عزیزه

یو آس، بل ښځه، که هر څو ښه وي

درېیمه توره، ورسره نیزه

هند کې تورسکاڼ دي، له موره پلاره

پښتانه واړه سره سپین اې یاره

تاثیر که تخم، آب و هوا لري

ته واړه وګڼه، له کردګاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بخت، بل عقل، دا دواړه ښیزه

د مور له بطنه وي، زما عزیزه

که د ښېنتن دی، که د مریې دی

که یې مېرمن لري، که یې کنیزه

آزار د خولې دی، آزار د لاس دی

له دواړو خلاص دی، هغه چې ناس دی

سړی به نه وي، هغه به دد وي

چې په دا دواړه، توکه الماس دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

امید که گورې، بهتر د بیم دی

عطا پرې مه نیسه، که دې غلیم دی

چې له اعدا سره، په مدارا وي

دا کار د چا دی، کار د حکیم دی

اې چې حکیم و علیم دې نوم دی

ورکړې اخلې، کار دې معلوم دی

شیرین ژوندون دې، ورباندې تریخ کړ

خوشحال چې نه وژنې، حکمت دې کوم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلبل د گل دی، گل د بلبل دی

بلبل هورې غواړه، هورې چې گل دی

مینه به پټه، د هېچا نه شي

خپل بوی د مښکو، په ځان چغل دی

بنیاد د چارې، په مصلحت دی

بیا د مردانو، په ښه همت دی

چې سره یو شي، دا دواړه توکه

واړه دولت دی، عزت، حرمت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خصلتونو کې، عدل، انصاف ښه دی

له ښو، له بدو، سره زړه صاف ښه دی

چې څوک دې غاښ مات کا، ته یې هم غاښ مات کړه

که عذرخواه شي، غاښ یې معاف ښه دی

څوک چې آشتي غواړي، که دې غلیم دی

«والصلح خیر» ځای د تسلیم دی

عفوه بهتره تر انتقام دی

نېکي په بدو کار د کریم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحال که هرځو، فاجر، فاسق دی

عیب يې مه کړه، شیخه! عاشق دی

چې پارسايان دي، په خپل خدمت ځي

د خدای د فضل، فاجر لایق دی

خوشرنګ تر بازه، مرغ زرین دی

باز مې په قدر کې، ترې صد چندین دی

څه شو که لوی لوی، وزر پرې پورې وي

کرګس کرګس دی، شاهین شاهین دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کور پرېښونه، شرم پیغور دی

هر ځای چې وزېږي، هغه دې کور دی

په هر هر کال یې، په ځاله تاخت کېږي

هغه شاهین دی، هغه یې کور دی

د ما د یار، په یاری کار دی

که مسلمان دی، که زنار دار دی

که مهر مینه وفا راستي لري

نور څه یې مه ګوره چې پوره یار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی که ښه دی، په ښه ګفتار ښه دی

ګفتار که ښه دی، په ښه کردار ښه دی

ګفتار صورت ګڼه، کردار معني دی

چې سره یو شي، دا دواړه کار ښه دی

سل دوستان لږ دي، یو دښمن بد دی

چې ډېر دښمنه لري، ځای یې لحد دی

په ښه سلوک سره، پردي خپلېږي

چې خپل پردي کا، کله بخرد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښایست د ښځې، د مار یکسان دی

ظاهر يې مه ګوره، باطن يې وران دی

ښځه په زړه کې، څو څو بلا لري

که مار په خوله کې، د زهرو کان دی

ښکاره په هر څه، د چارې بند دی

قدر له ښځې، د مرد دوه چند دی

ځینې سړي دي، چې ډیره بربت لري

جوړ يې له ښځې، سره پیوند دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

عقل د مځکې یا د آسمان دی

چې دواړه نه لري، هغه حیوان دی

عقل د مځکې، د مور د نسه دی

چې د آسمان دی، د دبستان دی

نی چې واهه شي، وايي عذاب دی

چې غیبتونه کړي، مګر ثواب دی؟

غیبت تر زنا نه تېرى يادېږي

نی منع شوی، په کوم کتاب دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چې لمونځ نه کا، که دې خپل پلار دی

ادب یې هېڅ مه کړه، په دین کې خوار دی

پرېږده چې ومري، زړه سوی پرې نه بویه

که په فاقه کې، لیل و نهار دی

هندو چې بت وته هسې نسکور دی

مومن مخ ایښی د کعبې په لور دی

دا دواړه توکه، رسم و عادت دي

ویده عالمه، مطلب څه نور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هنر چې نه لري، که مې پسر دی

چې څوک يې ياد کا، درد مې د سر دی

که بېګانه وي، چې يګانه وي

يا مې لېمه دی، يا مې ځيګر دی

بار د اوښانو په خرونو لېښ نه شي

جام د مستانو په صوفيانو څېښ نه شي

د ويښ له حاله ويده خبر نه دی

څو چې له خپله خوبه نه راويښ نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه که هر څو د سترګو زېب لري

چې ورکاږه شي، بلا آسېب لري

زویه که ښه دی، تور دی د سترګو

زویه که بد شي، ماران د جېب لري

اور وړانده ته په تاو مفهوم شي

وسترګور ته څرګند معلوم شي

هغه چې پرېوځي واور ته رنګ واخلي

هر څوک خبر دی چې اور یې نوم شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدخواه دې کوم دی، چې دې په بدو وياړي

نېکخواه دې کوم دی، چې دې بهبود غواړي

که هرڅو خوی د پرښتو حاصل کړې

له چا به ته ژاړې، څوک به له تا ژاړي

بته تل لامبي، اوبه تل مومي

بدبوی يې ولې، له تنه درومي؟

بدبوی يې ځکه درومي له تنه

هره بلا ځي، د دې تر کومي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرې مې سلام دی، هغه چې مې خوري

خدای یې دارو کړه که په دود یې دی خوري

اول خلوت، بیا ښه صحبت بویه

می دې په صوت د چنګ و نی خوري

پنځه دې ګوتې دي، که یوه نه وي

د نورو ګوتو، چار به دې څه وي؟

د لاس خوبي ده، په پنځو ګوتو

چې سره جوړې وي، کار به دې ښه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پونډه په اور کې، ګونه ګونه شي

کانړی په اور کې، ګچ یا چونه شي

عادت به هیڅبرې د ناکس نور نه شي

که اور یې پورې په درونه شي

په باغ په راغ کې، کرل هرڅه شي

په خپل خپل اصل، بیا واړه وشي

که لویول یې په شودو پی وي

مولی مولی ده، نور څه به نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپله پوهه، که ذوفنون وي

ويل چې نه مني، په کې جنون وي

دولت ته ورسي، تینگ يې ونه نيسي

قابل يې مه گڼه چې، په رای زبون دی

په دا به پوه شي، هغه چې کس وي

ډېرې رمې لره، يو شرمښ بس وي

چې يو بخرى، د اور پيدا شي

په مخ يې وړی، انبار د خس وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په رنگ په خوی کې، سره پرخې وي

په مرتبو کې سره تېرى وي

يو سيند تر بله پورې لکه لښتى وي

يو غر تر بله پورې لکه غونډۍ وي

په زړه کې څړيکه، د ښکاري ولاړه شي

هى هى ناري وهي، بوږه يې غاړه شي

چې سره ونښلي، د ښکار بازونه

زرکه د دواړو، له منګولو ولاړه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سرېتوب کې، واړه یکسان دي

که مومنان دي، که کافران دي

ایمان د چا دی، د مومنانو

ایمان یې نشته، چې کافران دي

په مخ که هر څو، صاحب جمال وي

ننه په زړه کې، افعي افعال وي

که زر تسبیح لولي، باور پرې مه کړه

ښځې مې واړه، د مکر جال وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تازي چې زوړ شي، په قدر خر شي

مزری چې زوړ شي، تر شغال بتر شي

زوړ دې دماغ، د ځوانۍ نه کا

په دا ویل دې، هر څوک خبر شي

جهان که واړه، سره اوبه شي

دا دوه بېړی به په ډوبه نه شي

یوه بېړیه چې څوک رښتینی وي

بله چې وړي په چا ماړه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بد اندېش وي، چې بد آموز وي

چې بد ګويي لري، واړه بد روز وي

که ته لويي غواړې، لويي په چا مه کړه

نېکان په دواړه، کونه فېروز وي

چې ترس د خدای لري، مرګ يې په ياد وي

زړه به يې کله، په ظلم ښاد وي

تل به يې مټ وي، په ښو ښو چارو

مخ به يې هرکله، په عدل و داد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ځوک سوګند کا، کار یې څرګند وي

سر د دروغو، زر زر سوګند وي

سوګند به خوري، چې راست ګویان وي

د دروغجنو، سوګند کمند وي

چې خوی یې نه وي، صورت زېبا لري

لکه ښه لوښی، خالي غوغا لري

ښه مخ په مثل، لوښی د زرو دی

ښه خوی په لوښي کې، خوږه حلوا لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د تازي سره، د ټټو رګ وي

کله تازي غونديږي، په لار يې تګ وي

رنګ ته يې مه ګوره، عمل يې ګوره

که سور که سپين وي، که تور که برګ وي

چې درست په مښک و په عنبر ډوب وي

چې په ګنده ګۍ ککړ شي، خوب وي

قران چې لولي، هرګوره بد کا

چې بيا په فسق و فساد معيوب وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ذات يې بد وي، اصل ناپاک لري

ګنده به فعل، ګنده به ژواک لري

زاغ و زغن ګوره، بلبل، توتي ګوره

خپل خپل پرواز کا، خپل خپل خوراک لري

چې سر يې خوړ نه شي، سړی چې داغ کېږدي

هرڅوک پوهېږي، ځان ته بلا ږدي

له چا چې جنګ کړې، روغه په زړه لره

هوښيار په جنګ کې، د روغې ځای پرېږدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځينې که وينځې وي، لکه مېرمنې وي

ځينې مېرمنې د وينځو کنې وي

عقل هنر بويه، په آدمزاد کې

مېوه چې نه لري، قدر د ونې وي

څو دا جهان دی، دا هسې تل شي

خپل دې پردی شي، پردی دې خپل شي

د بل وي، ستا شي، په يوه دم کې

هغه چې ستا وي، هغه د بل شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک چې ډوډۍ، د دهقانۍ خوري

خواږه د حورو، د مهمانۍ خوري

چې يې په ظلم خوري، واړه يې زهر شه

که شولانونه، د سلطانۍ خوري

خپل بد خويونه، بد خوی هنر ګڼي

په ځان که خاورې وي، خاورې هم زر ګڼي

په ځان چې څه وي، بل هم هغه ګڼي

يو چې کافر وي، بل هم کافر ګڼي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحاله زوړ شوې، سړی چې زوړ شي

د مهوشانو، له مینې موړ شي

ته څو زړېږې، لا مېین کېږې

زړه به دې کله ترې موړ یا سوړ شي

دا یو څو توکه د وقوف دار دی

باز د میر ښکار دی، زر د تجار دی

کتاب د چا دی؟ د دانشمند دی

ښځه د مرد ده، مشک د عطار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بادشاهانو چې امرگان دي

د یوه بحر ولې شان شان دي

ویاله چې لویه وي، که کم لښتی وي

اودس پاکی لره، واړه یک سان دي

د بیم په ځای کې، سړی ملا وي

چې یې امید وي، هورته خوشحال وي

هغه په خړو اوبو نظر نه کا

چې تل یې بخره آب زلال وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چا چې د ننه، سینه په درد وي

دمه يې عینې په آه سرد وي

که مرد د لاندې وي، ښځه د پاسه

په دواړه توکه، ظفر د مرد دی

د ځان دښمن دی، دښمن چې يار ګڼي

دښمن چې يار ګڼي، مرګ دې تيار ګڼي

هوښيار به ځان، د نادان په شمار ګڼي

نادان هغه دی، چې ځان هوښيار ګڼي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلې خونې، دېوال که کوږ وي

د خپلې خونې، په خښتن خوږ وي

زیست و روزګار یې، په کې خوندي وي

لوښی کالی یې، په ده کې بوږ وي

دروغ د چا دی، د کم ذات، د وږي

یا د کمزورې، په قوت لږي

چې دا یې نه وي، دروغ به ولې کا؟

دروغ چې کاندې، خوږ وي په سږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغ وعده دې، په ما رښتيا لګي

ترخه د ښکليو، لکه حلوا لګي

د ښهو ناوک دي، په نورو نه پسندم

پرېږده چې واړه، په زړه زما لګي

درياب چې لوى دى، هومره هوار درومي

شور و غوغا نه کا، په خو کرار درومي

سېلاب په خو خاخکي، غږ پږ کا

بقا يې نه وي، په ډېر تلوار درومي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غرونو کاڼي، تر حساب تېر دي

څه واړه کاڼي، د لال په څېر دي

که اهل ووينم، زه به ترې ځار شم

اهل څوک نشته، نااهل ډېر دي

دنيا څو ډېره، هومره يې غم ډېر وي

چې نه وي، نه خورې، هم يې الم ډېر وي

هستي نيستي يې، دواړه بلا دي

خوبي يې دا ده، چې ورته کم ډېر وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن ونې، چندڼ اگر دي

خاورې يې واړه، مښک و عنبر دي

که سرای و نورو وته سنگېړ دی

کاڼي يې واړه، ما ته سره زر دي

ډېر دي چې ږيرې د شيخی بوسي

ډېر دي چې مې خوري، رندی کې اوسي

بنده د چا يم؟ د هغه کس يم

چې يې نيولې، تر سره يوسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرشوی د زرو، په حال خبر وي

چې چېرته خېژي، په کوم مقر وي

زر به په سپينو شگو کې نه مومې

شگې يې تورې، تر خاکستر وي

زوړ که بادشاه وي، که اوليا وي

د ځوانې ښځې، ځنې بلا وي

زوړ يې که هر څه، د ځان مزدور شه

د ځوانې ښځې، نوره هوا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زویه هغه دی، چې خوی د باز لري

لوی لوی ښکاروونه، لوی لوی پرواز لري

نه خوی د چرګې، نه خوی د زاغ کا

چې ځان د غولو، خوراک ته ساز لري

ډېره دې کله، د پښتانه شي

چې د مغول په، منصب يې زړه شي

مغول کمزوری، غليم بې رحم دی

کله يې زړه وي، چې پښتون ښه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ږيره غاښونه مې، جدا جدا وايي

ځواني دې ولاړه، راته همدا وايي

چې چا ته وګورم، يا چا ته وخاندم

راته دادا وايي، کاکا، بابا وايي

سترګې چې نه وي، مخ به پساله نه شي

خوی يې چې بد شي، د خپل کاله نه شي

فهم که وکړې، دا حال به ووينې

عيب چې ډېر شي، عيب باله نه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سخ د هغو دی، چې بې خبر دي

بې غمه خوب کا، په خوب و خور دي

روزگار په غم دی، د خبردارو

چې په زرگونو، فکرونو سر دي

سخي که لک ورکا، وده ته کک وي

بخيل که کک ورکا، وده ته لک وي

د هغو ورکړه، په ورکړه مه نيسه

چې ورکا زړه يې، له غمه ډک وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړي په اصل، سره یکسان دي

که چوهړي دي، که بادشاهان دي

فرق يې په فعل، په خوی هنر وشو

ځکه دوی هسې، سره شان شان دي

سړي په خپلو، سره بې غمه وي

ونه په خپلو، ولیو محکمه وي

د چا چې نه وي، خپل زویه، ورونه

سیالي يې کله، له سیاله سمه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سږي په مثل، کاڼي د کوه دي

په څو څو رنګه، ګروه ګروه دي

چې جواهر دي، په کې کم کم شته

نابود بدرنګ يې، انبوه دي

سږی چې څوان وي، د جونو ځان وي

زوړ يې په ځنګ کې، لکه سوهان وي

زاړه که ښه کا، جونه دې نه کا

جن دې هاله کا، که دی سلطان وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی چې زوړ شي، زبون په تن شي

حواس يې نور شي، په زړه هېرجن شي

لطيف خواړه دې خوري، دخول دې کم کا

که کا نوخيزه، چې پرې مېين شي

سړی چې زوړ شي، ورنځ ته جوړ شي

که ډېر هوښيار دی، په عقل بوړ شي

چې بې ايمان وي، حرص يې زيات وي

که ايمان دار وي، له هر څه موړ شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی چې ولامبي، په اوبو پاک شي

سپی لا بدبوی شي، چې څو نمناک شي

احمق چې ولولي، څو کتابونه

په څه خو لوسته، یاوه کاواک شي

سړی که زوړ وي، ښه زویه ځوان لري

څه به اندوه لري، څه به ارمان لري

د پلار ښه زویه، دوباره عمر دی

بد زویه پلار لره، بلا شان شان لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی که وړونی شي، آواره کړونی شي

د لویو لویو، بخرو به وړونی شي

راشه په خپلو، سترګو یې وګوره

فایده یې کومه ده، سپی چې خوړونی شي

سړی هغه دی، چې نوش و نېش وي

نه بدګویي لري، نه بد اندېش وي

په هره چاره کې، همت په ځای لري

که مال و ملک لري، که خوار درویش وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سګان د بدر، له نوره جنګ لري

ګونګټې د مښکو، له بویه ننګ لري

سره زر څه نور څه دي، زرنیخ څه نور دي

څه شو که بریښي، د زرو رنګ لري

سهیل چې وځېژي، اوړي تمام شي

زېرمه د ژمي، د سر انجام شي

په اته میاشتې، هسې هوا وي

چې د ځوانانو په کې هر کام شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهان بل اور دي، چې هر څه نغري

اعوان سکروټې، د اور بخري

چې يو بخرى، ځان ته پرې نه ږدي

هوښيار به تل وي، واور ته ځري

شرم يې نښته، ښاروي خو ډار لري

نه هومره مهر، په مور په پلار لري

فرق د سړيو، ښارويو هومره دى

چې شرم مهر په خپل مقدار لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه چې ډکه شي، که کېني مار راوړي

مار ښه، نه زویه، چې ناهموار راوړي

ګل چې نه رنګ لري، نه بوی ښه کاندي

ښه دا چې ونه، بوټي خار دار لري

ښځې په اصل، کړې ناسمې دي

په عقل کمې، په دین هم کمې دي

شومت يې اور دی، چې چېرته لګي

په دم پېری، په دم آدمې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې د هېچا، په رګ ریشه نه دي

څرګنده چر ده، وفا پېشه نه دي

په خپل مقصود دي، په غرض سود دي

په نورو چارو کې، همېشه نه دي

ښځې ښه څیز دي، که په مخ ښکلې وي

له موره پلاره، پاکې زوولې وي

که دا یې نه وي، زر دې په ګور شي

چې نه لیدلې، نه چا کتلې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې طرارې دي، ښځې مکارې دي

ښځې مکارې دي، ښځې طرارې دي

که هر څو یارې دي، ښځې اغیارې دي

ښځې اغیارې دي، که هر څو یارې دي

ښځې له ځایه، په عقل کمې دي

سمې به نه شي، پیدا ناسمې دي

وفا ترې مه غواړه، په یارۍ یې مه ویاړه

که دې محرمې دي، که نامحرمې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې هغه ده، صفت یې ښایي

په هر هر ځای یې، وګړي ستایي

هغه د ښکلیو، په شماره نه ده

چې د کور ډمه یې، ستاینه وایي

ښه به ترې څه غواړې، هغه چې تل بد وي

هم په بازل بد وي، هم په ساتل بد وي

د بل علاج وشي، د خپل علاج نه شي

چې دې بدخواه شي، تر بل نه خپل بد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه خوی، بد خوی کېږي، بدخوی، ښه کېږي

په صحبتونو که څوک پوهېږي

نافه د هوږې، په بوی خوشبوی شي

حنظل شکرو سره خوږېږي

عشق چې په خپلو، موجونو سر شي

تر اباسينده، لا زورور شي

بلا يې ليرې، هر څه په مخ وړي

چې کاڼي بوټي، په مخه ورشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عشقه ستا واړه، چارې اوترې دي

چې زورور يې، واړه بهترې دي

تر مرګه پورې، سره نظر لري

ځلمي بازونه، جونې کوترې دي

عفو کرم دې، په هر چا عام نه وي

په کس ناکس دې، دا کار مدام نه وي

کس چې خطا وکا، باندې عطا بويه

ناکس لا بد شي، چې انتقام نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر که ډېر شي، بیا دې هفتاد شي

تر دا د پاسه، لکه رماد شي

چې د ځوانی، ساعت رایاد شي

په هر زمان مې، پسې فریاد شي

غشي چې ډېر ولي، ښه تیرانداز شي

چې مشق د خط کړي، وخط ته ساز شي

کار د محنت دی، د مشقت دی

ورو ورو په هر هر، هنر ممتاز شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غشی چې راشي، په واړه تن لگي

گوره رسا لگي، که برسېرن لگي

بده خبره تر غشي بده ده

د زړه په سر باندې د مرد و زن لگي

غشی چې سم وي، گوزار پرې ښه کېږي

چې ښه سم نه وي، گوزار پرې نه کېږي

راستي په هرڅه کې، لکه سره زر ده

په لاس که زر لرې، په زر هر څه کېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غشی د ټینګې، لنیدې خطا شي

د نرمې سستې، ګوزار رسا شي

ښه تېره توره، په لاس کې واوړي

د پڅې تورې، ګوزار بلا شي

غلیم هوښیار ښه دی، که مرګ دې غواړي

ډېر به تر جنګه، په آشتی ویاړي

هوښیار چې نه دی، غلیم یې مه ګڼه

پرېږده په خپله، به خپل ځان وژاړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم به د دين خوري، چې مومنان دي

دا نور غمونه، واړه اسان خوري

چې دين يې نه وي، که په تخت کېني

ښادي يې غم ده، که بادشاهان دي

غم چې په زړه کې د دلارام لري

ګرم دی که فکر، د ننګ و نام لري

چې يار يې څه وي، هسې دې دی وي

که دين د کفر، که د اسلام لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

فتنې د ښځو، هرګوره ډېرې دي

په شيطانۍ تر، شيطانه تېرې دي

لکه لټېکه، هسې ټکي لري

زهر په خوا کې، ښکلې برسېرې دي

فرزند که ښه، د سترګو نور شي

د سترګو نور شي، د زړه سرور شي

فرزند که بد شي، غاښ دې رنځور شي

غاښ چې رنځور شي، نو د امبور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرزند که هرڅو، د پلار عاصي شي

چې پلار ته پرېوځي، بيا په خلاصي شي

خدای په بنده باندې، لا ډېر مېين دی

له هر ګناهه په توبه خلاصي شي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library